

ŠIUOS MOKSLO METUS VADINSIME AUGIMO METAIS

Pradėdami naujus mokslo metus, pirmiausia prisiminkime praėjusius ir sudarykime „labiausiųjų“ dešimtuką.

Koks buvo labiausiai įsiminęs įvykis praėjusiais mokslo metais?

Pirmaisiais mokyklos gyvenimo metais tokių įsimintinų akimirkų buvo ne viena. Juk kasdienis gyvenimas kupinas įsimintinų dalykų. Per pirmuosius veiklos metus mes įveikėme ne vieną šiandienės švietimo sistemos stereotipą: pakvietėme norinčius mokytis mokinius, rinkome norinčius dirbti kitaip – pirmiausiai vaikui – mokytojus, parodėme, kad galime visų motyvuotu darbu pasiekti ugdomos pažangą. Ir mokslo metų pabaigoje mane nudžiugino matytas vaizdas: mokinė nuoširdžiai padėjo chemijos mokytoju už tai, kad metinis įvertinimas buvo aštuonetas, kai buvusioje mokykloje ji turėjo dešimtuką. Malonu, kad ne vienas suprato gautų per metus žinių vertę. Galime pasidžiaugti, kad keičiame dar vieną nusistovėjusį stereotipą – svarbiausiai pažymys, o kas po juo slypi – visai nesvarbu.

Kas labiausiai nustebino, buvo netikėta?

Didžiausiais netikėtumais – pirmuosius mokslo metus pradėjo 497 mokiniai. Jeigu pažūrėtume į prognozes ir planus, kuriuos sudarinėjome kurdami mokyklą, pamatytume, kad lūkesčius viršijome dvigubai. Tik per penkerius metus planavome toki mokinių skaičių, koks yra šiandien –

607. Džiaugiuosi drąsiais Jūsų tėvais, Jūsų noru mokytis mūsų mokykloje, pozityviu tiek išorės, tiek vidaus mokyklos vertinimu. Juk vien ką sako iškalbingas faktas – norą mokytis mūsų penktose klasėse pavasarį pareiškė 362 mokiniai. Gaila, kad išpildėme tik 81 norą. Bendras skaičius, norinčių mokytis mūsų mokykloje, buvo per keturis šimtus. Nemanau, kad dar kas nors gali Kaune, o gal ir Lietuvoje pasigirti tokiu kandidatų skaičiumi.

Kas buvo sunkiausia?

Manau, kad sunkumai buvo ne patys didžiausi – konkretaus išskirti negalėčiau. Teigiamų dalykų buvo daug ir todėl problemos paprasčiausiai užsimiršo. Eidamas dirbti į šią mokyklą žinojau, kad bus nelengva, bet jeigu jau pasirinkau tokį kelią, vadinasi, visus sunkumus privalau įveikti ir įveiksiu. Iš tikrųjų būtų gerai turėti lengvą darbą, bet tada nebus pažangos – sunkumai tik užgrūdina ir veda pirmyn. Šiandien skubančio pasaulio konkurencinėje rinkoje „snaudžiančio ant palangės katino“ pozicija neduos laukiamo rezultato.

Kas labiausiai nuvylė ar nepateisino lūkesčių?

Tikėjau, kad mūsų besikuriančioje organizacijoje susitarimų kultūra bus pasiekti lengviau. Pavyzdžiui – mokyklinės uniformos dėvėjimas bus ne tik garbės reikalas, bet ir įsipareigojimas. Maniau, kad galime susitarti laikytis susitarimų be taisyklių reglamentavimo, tačiau supratau, kad tam dar nepribrendome. Tikėjau, kad sąmoningo mokinių požiūrio į mokymąsi

bus daugiau: kartais penktadieniais „einančių pas gydytojus“, išvykstančiųjų asmeniniais reikalais ir pan. buvo kelios dešimtys. Mokykla suteikė galimybes lankyti dalykų konsultacijas, mokytojai tam skyrė net po dvi valandas per savaitę, bet nė vienas nesusiderina laiko – arba per anksti keltis, arba tarp šiuolaikinio jaunimo paplitęs posakis „jau penktadienis“. Tik dirbdamas čia supratau, kad nė vienam iš mūsų mokslo metai anksčiau baigdavosi gegužės mėnesį. Manau, kad tai nedidelės problemos, kurios atsineštos iš buvusių švietimo įstaigų, ir tai išspręsti reikės, nes kuriame kitokią mokyklą, kurios veikla grįsta susitarimais, o ne prievarta ir baime.

Kada praėjusiais metais labiausiai didžiavotės mokykla arba jos mokiniais?

Toks jausmas apimdavo kaskart, kai mums sekėsi moksle, varžybose, konkursuose, olimpiadose, švenčių minėjimuose, ištiesus ranką nelaimės ištiktam. Didžiausią džiaugsmą ir pasididžiavimo jausmą man suteikė mokslo metų pabaigos renginys. Mokiniai, jų klasių vadovai buvo tokie išmanūs, kūrybingi, pilni jaunatviškų idėjų ir lamingi, kad dar kartą įsitikinau, jog jaunosios kartos kūrybinės galios beribės ir mūsų mokyklą turi puikiai ateiti. Vien ką reiškia tai, jog klasės draugą – mokslo pirmūną – sveikino ir plojo jį apdovanojant visi klasės draugai.

Kas labiausiai nudžiugino?

Labai džiaugiuosi gera tarpusavio atmosfera mokykloje. Tai parodo ne tik mūsų pačių atlikti tyrimai ir

apklausos, bet ir mokslininkų atlikti tyrimai, kuriuose aiškiai matosi geri mūsų mokinių ir mokytojų santykiai. Be to neįmanoma jokia pažanga.

Kokios mokytojų savybės ar poelgiai žavėjo labiausiai?

Džiaugiuosi, kad mūsų mokiniai labai pozityviai vertina mokytojus. Jie ne vieną kartą pabrėžė, kad mokytojai yra jų patarėjai kelyje į sėkmę. Per metus administracija nesulaukė iš mokinių pastabų, kad mokytojai atsisakė mokiniui padėti. Aš jiems esu dėkingas už nuoseklų, sunkų darbą ir kantrybę, už teisingumą vertinant mokinius, už kasdienę pagalbą vaikams ir meilę savo profesijai. Pirmųjų mokslo metų atsakomybė mokytojams buvo didelė ir įpareigojanti, džiugu, kad dauguma šią našą atlaikė ir pasiliko dirbti su motyvuotais ir žingeidžiais mokiniais. Juk žinome, kad su gabiais vaikais dirbti daug sunkiau.

Kas labiausiai padėjo kurti mokyklos bendruomenei?

Mūsų visų bendruomenės narių pozityvus požiūris į mokyklą. Ačiū mokiniams, mokytojams, mūsų mokinių tėvams, kurie buvo tolerantiški mūsų atžvilgiu, mes sugebėjome išsprendžiamos atsirandančias problemas, ieškojome susitarimų, o ne konfrontacijos kelio. Būtina paminėti LSMU, mūsų steigėją, pagalbą kuriant mokyklą. Nuoširdžiai dėkojame Universiteto rektoriui prof. habil. dr. Remigijui Žaliūnui, LSMU Senatui, vadovaujamam prof.

habil. dr. Viliaus Grabausko, Universiteto tarybai, vadovaujamai dr. Jono Miliaus, mūsų artimiausiam kaimynui Veterinarijos akademijai, vadovaujamai kanclerio prof. habil. dr. Henriko Žilinsko, Kauno klinikų medikams ir mokslininkams, Universiteto padalinių ir tarnybų vadovams, kurie padėjo mums, patarė ir apgynė mūsų visų bendrą idėją – naują Universiteto įsteigtą mokyklą. Suprantame, kad idėjos teisingumo patvirtinimas – mūsų sėkminga veikla, kur kiekvienas bendruomenės narys jaustųsi gerai ir reikalingas.

Kokios Jūsų, kaip direktoriaus, asmeninės savybės prirėkė labiausiai?

Manau, kad pirmaisiais veiklos metais man labiausiai padėjo lengvas bendravimas. Džiaugiuosi, kad pyksu labai trumpai ir man svetimas keršto jausmas.

Ko labiausiai sau palinkėtume šiais naujais mokslo metais?

Šie mokslo metai mūsų pavadinti Augimo metais. Tad tame augime tegul būna daug saulės, juoko, šilumos ir lūkesčių išsipildymo. Tikiu ir žinau, kad mes visi bendromis pastangomis pasieksime tokį rezultatą, kurio link einame – geriausią mokyklą kursime kartu. Tad man ir visiems geros sveikatos, prasmingų darbų, kantrybės ir tolerancijos. Labai norėčiau, kad šiais mokslo metais mano svarstyklių svorio rodyklė liktų stovėti ties 100.

Kalbėjosi Dominyka Urbaitė, 11 a

LSMU vidurinės mokyklos 2013–2014 m. m. dešimtukininkai

1. Valančiūtė Martyna, 5a	6. Mikalauskaitė Aušrinė, 6c
2. Drūtytė Lėja, 5b	7. Vasiliauskaitė Liucija, 7a
3. Končius Aurimas, 5b	8. Venzlaukaitė Emilija, 8a
4. Krasauskaitė Olivija, 5b	9. Vilkelis Regimantas, 10b
5. Visockaitė Simona, 5c	10. Vilčinskaitė Gytė, 11a

MOKYKLOJE STARTAVO PILIETIŠKUMO PROJEKTAS „LAISVI IR LAIMINGI“

Jo tikslas – padėti suprasti mūsų tautos istoriją ir laisvės kainą, suvokti savo tapatumą, ugdyti meilę savo kraštui. Galime pasidžiaugti pirmaisiais projekto žingsniais – 8–12 klasių mokiniai žiūrėjo ir aptarė Jono Ohman, Vinco Sruoginio ir Marko Johston režisuotą filmą „Nematomas frontas“, kurį drąsiai galėtume vadinti gyva Lietuvos istorijos pamoka.

Domantė Vaišvilaitė, 12b

Tėvynė mūsų šalies vyrams ir moterims visada buvo svarbus prioritetas. Tuo įsitikinome su klase pažiūrėję filmą „Nematomas frontas“. Mūsų kraštas visais laikais augino drąsius ir pasiaukojimo nebijančius žmones, nepabūgusius kovoti už laisvę ir savo įsitikinimus. Tėvynės prioritetas yra ir buvo. Buvo – tiems, kurie su ginklu rankose gynė savo šalį, tiems, kurie nebijojo mirties, drąsiai žvelgė priešui į akis mūsų lauke. Yra mums, paprastiems šių dienų piliečiams, suvokiantiems savo praeitį ir dėkingiems už laisvę, iškovotą tų, kurie gyveno prieš mus. Tėvynė liks prioritetu, kol mūsų širdyse rusens pagarba ir dėkingumas. Mes žinome, kodėl esame laisvi!

Karolina Šapkauskaitė, 12a

„Nematomas Frontas“ – tai ne vien tik paminklas sovietų okupacijos laikotarpio didvyriams atminti. Mano manymu, tai Lietuvos gyventojų

vidinė moralės tragedija. Be abejo, filmas atskleidžia, kokiais žiauriaus būdais buvo bandoma išnaikinti lietuvių tautą, kaip paprasti žmonės atsidavę kovojo su daug stipresniu agresoriumi. Deja, filme aiškiai galima buvo pajusti, kaip greitai dalis visuomenės degradavo: dėl savo gerovės žmonės lengvai įskųdavo savo kaimynus okupantams, stojo į priešų pusę, netgi partizanai, „miško broliai“ vadinti draugai, kartu kovoję už šalies nepriklausomybę, palūždavo ir įduodavo sovietų žinion savo draugus. Stipri filmo dokumentika ir neeilinis scenarijus prikausto prie kėdės kiekvieną žiūrintįjį, priverčia iš tiesų pajusti to meto padėties žiaurumą. Ir šiais laikais gali visko nutikti. Šių dienų politinė situacija taip pat sudėtinga ir mums gali tekti rinktis, tačiau visada reiktų prisiminti, kad turime būti vieningi.

**Istorijos mokytoja
metodinė
Daiva Žemaitienė**

Nors mūsų mokyklai tik antri metai, bet jau esame dalyvavę daugelyje projektų, pilietinių akcijų už mokyk-

Kiekvienas turime būti taikos savanoris.

los ribų. Galime pasidžiaugti aktyviu bendradarbiavimu su Kauno IX forto muziejumi. Rugsėjo 22 dieną 11 klasių mokiniai (ruošė D. Žemaitienė, V. Katkauskienė) Kauno geto sunaikinimo 70-čiui atminti paruošė literatūrinę-muzikinę kompoziciją „Kiekvienas turime būti taikos savanoris“. Spalio 13 dieną mūsų mokykla pasirašė Bendradarbiavimo sutartį su IX forto. Sutartis leis mums inicijuoti bendrus jaunimo edukacinius projektus, bendras edukacines programas, parodas, kurias galėsime eksponuoti vieni pas kitus. Drauge organizuosime konferencijas, seminarus, keisimės aktualia informacija, vykdysime mokslinius tyrimus. Ateityje ne tik dalyvausime ekskursijose, bet ir patys mokiniai galės jas vesti, susipažins su muziejaus archyvais. Ugdytume brandžią, išsilavinusią ir kūrybingą asmenybę, žinančią savo valstybės istoriją.

Mokyklos direktorius A. Bučnys ir IX forto muziejaus direktorė J. Zakaitė džiaugiasi bendradarbiavimo sutartimi.

EUROPOS KALBŲ DIENA LSMU MOKYKLOJE

KALBA KALBĄ ATVEDA

Rugsėjo 26 dieną visoje Europoje yra minima Europos kalbų diena.

Mūsų mokyklos užsienio kalbų mokytojai šią dieną pasirinko paminėti netradicinėse užsienio kalbų pamokose. Jas vedė LSMU studentai, atvykę iš Vokietijos, Prancūzijos ir Kanados. Mokytojais trumpam tapo Nuria, Jakob ir Jonas iš Vokietijos, Mathilde ir Marine iš Prancūzijos, Algimantas iš Kanados. Mokykloje taip pat apsilankė François iš Prancūzijos, kuris nuo spalio

1 d. mūsų mokykloje veda prancūzų kalbos pamokas. Svečiams buvo įdomu sužinoti apie LSMU mokyklos įkūrimą, užsienio kalbų mokymą, mokinių užimtumą, jų pomėgius. Štai Nuria buvo girdėjusi apie mūsų mokyklą ir labai džiaugėsi galimybe čia apsilankyti. Ji vokiečių, mokanti anglų, rusų kalbas, tad buvo puiki proga organizuoti 9a klasės mokiniams integruotą daugiakalbę pamoką. Mokiniai kalbėjo ir rašė trimomis kalbomis: anglų, rusų ir vokiečių. Mathilde maloniai bendravo anglų kalba su 5c ir 6a klasių mokiniais.

LSMU studentė Nuria su 9a klasės mokytoja Guoste, nupiešusi Nurią portretą.

Viešnia papasakojo apie save, savo šeimą, gimtąjį miestą. Mathilde mokė mandagumo posakių prancūzų kalba. Pamokos tiesiog pralėkė, nes buvo naudingos ir įdomios. 8a klasės rusų kalbą pasirinkę mokiniai turėjo galimybę pakalbėti angliškai su studentais Jonu iš Vokietijos ir Algimantu iš Kanados, o vėliau tai papasakoti rusų kalba. Vaikiniai nuoširdžiai dalinosi įspūdžiais apie studijas Lietuvoje. Aštuntokai labai nustebė, kai paprašyti pakalbėti lietuviškai, abu užsieniečiai prabilo gražia lietuvių kalba. Mūsų kalbą išmokyti jiems buvo būtina, nes ateityje teks atlikti praktiką Lietuvos ligoninėse. 1–2 pamokų metu 7a ir 7c klasėse lankėsi LSMU studentė Marine Bertille iš Prancūzijos. Ji studijuoja tik vienerius metus, todėl jai buvo sunku, bet ir įdomu, nors ir neilgai, pabūti mokytoja. Vaikams Marine trumpai papasakojo apie Prancūziją. Patvirtino ir tai, kad prancūzai tikrai valgo varles ir sraigės, nors prisipažino, jog pati visiškai nemėgsta jų. Vaikai išgirdo, kaip prancūziškai skambėtų jų vardai, po to atliko užduotis, susijusias su Europos kalbų diena. 10c ir 9b klasės mokiniams anglų ir rusų kalbos pamokos vyko mokyklos iškilmių salėje. Ten buvo organizuota daugiakalbė viktorina „Kalba kalbą atveda“. Viktorina vyko anglų kalba, tačiau klausimai pateikiami ir užduotys atliekamos vokiečių, rusų bei prancūzų kalbomis kalba. Mūsų mokiniams buvo įdomu sužinoti, kodėl ir kaip jaunuoliai pasirinko me-

LSMU studentė iš Prancūzijos Mathilde su 5c klasės mokiniais.

dicinos studijas Lietuvoje, ar patinka Lietuva ir studijos šioje šalyje, ar turi draugų lietuvių, kokiomis užsienio kalbomis kalba, ar turi naminių gyvūnų, kaip jiems sekėsi mokykloje. Studentai prižadėjo sugrįžti į LSMU mokyklą ir atsivesti daugiau draugų. Netradicinės užsienio kalbų pamokos organizavo mūsų mokyklos užsienio kalbų mokytojai. Už pagalbą dėkojame visiems atvykusiems studentams,

LSMU tarptautinių programų koordinatorė Kristinai Kavaliauskaitei, mūsų mokyklos tarptautinių ryšių koordinatorė Ingridai Krasauskienei. Pabendravę su studentais iš kitų šalių, įsitikinome, kad tikrai kalba kalbą atveda, o norėdami drąsiai žengti į Europą, turime mokytis kuo daugiau užsienio kalbų.

J. Valentukonienė,
Rusų/vokiečių kalbų mokytoja

LSMU
mokykla

REDAKCIJA:

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto mokykla
Seredžiaus g. 4, LT-47182 Kaunas
Tel.: 8 37 363156, 8 645 11785.
El. p.: rastine@lsmumokykla.lt

Korespondentai:
Domantė VAIŠVILAITĖ, Dominyka URBAITĖ,
Karolina ŠAPKAUSKAITĖ

Redaktoriai:
Vilma KATKAUSKIENĖ, redaktorė
Jolita GRABLIAUSKAITĖ, fotografė

Leidybos skyrius:
Nijolė DRAGŪNIENĖ, operatorė
Aida JAKIMAVIČIENĖ, korektorė
Jelena BABACHINA, maketuotoja

TRYŠ KARTOS TARPTAUTINĖJE MEDIKŲ FRANKOFONŲ KONFERENCIJOJE

Rugsėjo 26 d. mūsų mokyklos mokinės Aleksandra Kriukelytė, Gabija Tumulavičiūtė, Deimantė Garkauskaitė, Gabija Imbrasaitė ir Karolina Abou Asla kartu su prancūzakalbių LSMU studentų ir Kauno gydytojų delegacija dalyvavo Pasvalyje rengiamoje tarptautinėje medikų frankofonų mokslinėje–praktinėje konferencijoje „Ar egzistuoja infekcinių ligų grėsmė šiuolaikinėje visuomenėje?“.

Mūsų mokinių grupė šioje konferencijoje buvo neatsitiktinė. Jau šių metų pavasarį mokytoja doc. dr. Liudmila Kirikova kartu su LSMU studentais organizavo Studentų mokslinės draugijos konferenciją prancūzų kalba mūsų mokykloje. Konferencijoje moksleiviai skaitė pranešimą apie Vilniaus universitete 19-ojo šimtmečio pradžioje profesoriaus Johano Franko įkurtos medicinos draugijos veiklą. Konferencijos svečiui prof. habil. dr. Alvydui Laiškonui tada ir kilo idėja į konferenciją Pasvalyje pakviesti ne tik LSMU studentus frankofonus, bet ir mūsų mokyklos prancūzų kalbą mokančias moksles. Konferencija vyko Pasvalio krašto muziejaus salėje, kuriame gausu eksponatų, bylojančių apie šio krašto istoriją, gyventojus, amatus. Pasvalyje jau sovietiniais laikais rajono mokyklose buvo mokoma prancūzų kalbos (gaila, kad, mažėjant gyventojų skaičiui ir anglų kalbai tapus pirmąja užsienio kalba, prancūzų kalba, kaip antrąją užsienio kalbą, renkasi vis

mažiau mokinių). Atkūrus nepriklausomybę į Pasvalio ligoninę atkeliavo nemažai humanitarinės pagalbos iš Prancūzijos asociacijos „Farmacininkai be sienų“. Šios ligoninės vyr. gydytojas Rolandas Rastauskas mielai padeda gydytojams frankofonams, propaguojantiems prancūzų kalbą, ir skatina mokslines konferencijas provincijoje. Į konferenciją atvyko nemažai medikų, kurie prancūzų kalbą išmoko mokykloje (sutikome Alytaus, Vilniaus, Kauno medikų frankofonų). Konferencijos organizatorius – nenuilstantis prancūzų kalbos propaguotojas prof. habil. dr. Alvydas Laiškonis pradėdamas renginį pasidžiaugė, kad pirmą kartą konferencijų istorijoje renginyje dalyvauja trys kartos – mokiniai, studentai ir medikai profesionalai. Konferencijos svarbą liudija joje dalyvavę ir sveikinimo žodžius tarę LR Seimo sveikatos reikalų komiteto narys Antanas Matulas, Pasvalio savivaldybės meras Gintautas Gegužinskas, Prancūzų instituto Lietuvoje direktorius

Frederic Bellido, Pasvalio ligoninės vyr. gydytojas Rolandas Rastauskas. Džiaugiamės, kad konferencijos pradžioje buvo ne kartą paminėta mūsų mokykla – kaip institucija – kurios veiklos planuose pagilintas prancūzų kalbos mokymas jau nuo šeštos klasės ir šį projektą remia ne tik Kauno frankofonai ir LSMU, bet ir Prancūzijos ambasada Lietuvoje. Mokyklos direktorius Arūnas Bučnys, kartu su mumis dalyvavęs konferencijoje, padėjo visiems už nuoširdžią pagalbą skatinant moksleivius pasirinkti prancūzų kalbą. Tikrai jaudinomės, nes prisistatyti prancūziškai kalbančiai auditorijai buvo tikras iššūkis. Mūsų pranešime „Vilniaus universiteto medicinos draugija“ buvo nušviestas Vilniaus medicinos draugijos kelias nuo jos įsikūrimo iki šių dienų. Pranešimą skaitėme visos – viename ekrane jis buvo rodomas prancūzų kalba, o kitame – lietuvių. Auditorijos palaišymas ir šilti plojimai, prof. habil. dr. Alvydo Laiškonio padėka ir atminimo knyga dar kartą mus paskatino mokytis šios nuostabios, modernios Europos lopšio ir vienos seniausios Europoje kalbos. Džiaugiamės, kad mūsų dalyvavimas konferencijoje buvo paminėtas rajono žiniasklaidoje. Laikraštyje „Darbas“ buvo aptarta konferencija ir nemažas dėmesys

Prof. habil. dr. A. Laiškonis, A. Kriukelytė, G. Tumulavičiūtė, D. Garkauskaitė, G. Imbrasaitė ir K. Abou Asla, LSMU mokyklos direktorius A. Bučnys.

Nuotrauka iš Pasvalio laikraščio „Darbas“, fotografas V. Dulke

buvo skirtas mūsų mokyklai. Turėdami laisvo laiko pasivaikščiavimo po Pasvalį – rudeniškoje šilumoje ir gelsvumoje paskendusį šiaurės Lietuvos rajono centrą. Džiaugiamės, kad tą dieną neatsivėrė nė viena šiame krašte pasitaikanti smėgduobė. Aišku, visus maloniai nuteikė skanios Pasvalyje kepamos picos. Po konferencijos vykusioje vakaronėje arčiau susipažinome su LSMU studentais, kurie pasidalino studijų džiaugsmiais. Bendraudami su jais dar kartą įsitikinome, kad pravartu mokytis prancūzų kalbos, nes globaliame pasaulyje

pasikeitimai biomedicinos moksluose vyksta labai sparčiai. Nors ir vėlai, bet grįžome namo pasisėmę gerų įspūdžių, įgiję patirties ir nusiteikę kitamet konferencijoje Vilniuje dalyvauti su nauju pranešimu ir gal net Deimantės dainomis. Dėkojame, didžiuojamės ir džiaugiamės gražia mūsų ir prof. habil. dr. Alvydo Laiškonio draugyste ir palaišymu, mokytojos doc. dr. Liudmilos Kirikovos nuoširdžia pagalba tobulinat mūsų kalbines ir socialines kompetencijas.

LSMU mokyklos frankofonai

NAUJI MOKYTOJAI, NAUJI KOLEGOS

Pavaduotoja Giedrė Adomavičienė.

Esu biologijos mokytoja-metodininke, socialinių mokslų (edukologija) daktarė. Mano mokslinių interesų sritis – individualus ir diferencijuotas mokymas. Jis yra tiesiogiai susijęs su ugdymo procesu, jo tobulinimu. „Iš šono“ stebėjau pirmuosius mokyklos gyvavimo metus. LSMU mokykla mane patraukė savo inovatyvumu, unikalumu, puikiais mokytojų ir mokinių santykiais. Puikius atsiliepimus apie mokyklą teko išgirsti ir iš Kauno visuomenės. Pradėjus dirbti šioje mokykloje, geri įspūdžiai apie mokyklos bendruomenę dar labiau sustiprėjo, nes pamačiau jauną, kūrybišką, veržlų kolektyvą. Kadangi dirbau aukštojo mokslo sistemoje, norėčiau vyresniųjų klasių mokinių mokymosi procesą labiau priartinti prie studijų aukštojoje mokykloje, efektyviai panaudoti Lietuvos sveikatos mokslų universi-

teto mokymo/si aplinką moksleivių žinioms ir gebėjimams gilinti. Manau, kad savo veikla, žiniomis, gebėjimais galėsiu prisidėti prie šios mokyklos gyvavimo ir jos tobulinimo. Norėčiau, kad LSMU mokykla taptų lyderiaujančia mokykla šalyje.

Kuratorė ir fizikos mokytoja Eglė Milčė.

Baigusi mokyklą, tikrai nemaniau, kad mano kelias atves ir vėl į mokyklą. Fizikos specialybės studijos VDU Gamtos mokslų fakultete, po to Aplinkosaugos organizavimo magistro studijos, darbas pagal specialybę privačiame atliekų perdirbimo versle, po to individuali veikla ir dabar doktorantūros studijos. Ilgą laiką vis bandžiau save, ieškojau ir kasmet užsiimdavau vis kita veikla. Tik gerokai vėliau, kai jau sukūriau šeimą, susilaukiau dviejų pamatinukų ir

gavau pasiūlymą dirbti projekte, vykdytame vidurinio lavinimo mokyklose, suvokiau, jog save matau būtent čia, mokykloje. Čia, kur niekuomet diena nebūna panaši į prieš tai buvusią, čia, kur savo veiksmų atveiksio sulauki iš karto, kai matai besišypsančias akis, kurios reikalauja, ima, naudojasi, bet ir dovanoja atgal nuoširdumą. Kai pamačiau skelbimą, kviečiantį į LSMU vidurinę mokyklą, priėmiau tai kaip asmeninį iššūkį. Man patinka LSMU mokykla – nuo Smetonos laikų pastato iki modernių biotechnologijos laboratorijų, nuo aukščiausių rezultatų siekiančio mokyklos direktoriaus iki paprasto ir darbštaus personalo, nuo žingeidžių penktokėlių akių iki šelmiškų savo auklėtinių šypsenų. Stengsiuosi patiesinti lūkesčius, duoti geriausią, ką galiu, ir prisidėti prie to, jog kiekviena diena kiekvienam LSMU mokyklos nariui būtų lyg mažytė sielos šventė, kai jautiesi saugiai, esi pats savimi bei gali siekti geriausio.

Kuratorė, ekonomikos mokytoja Kristina Celiešytė.

Savo pedagoginį darbą pradėjau 2002 m. Visą laiką stebino vaikų, jaunimo gudrumas, imlumas, savitumas.

Kiekvienas vaikas, jaunuolis yra talentas, būsimas savo srities žinovas, specialistas. Nėra nieko nuostabiau matyti, kaip jaunas žmogus ieško savęs įvairiose veiklose, ugdo savo charakterį, stengiasi pažinti pasaulį, atranda savyje tai, ko manė neturįs. Man labai patinka šie žodžiai, kurie, sakyčiau, ir apibūdina mano veiklą *Galim palikti vaikams tik du patvarius dalykus. Vienas – šaknys, kitas – sparnai* (C. Lasbury).

Kuratorė Inga Švedienė.

Atėjau dirbti į LSMU mokyklą, nes tikiu jos siekiais, tikiu, kad čia svarbiausia – mokinys. Man tai taip pat labai svarbu. Kai pirmą kartą buvau pakviesta dirbti kuratore,ėjau tikėdamasi padėti mokiniui, parodyti, kad pedagogas – tai žmogus, kuriam rūpi ne tik mokymosi rezultatai, bet ir mokymosi galimybės, priežastys gero ir blogo elgesio. Sieksiu padėti pašalinti trukdžius, iškilusias problemas, kad mokykla mokiniui nebūtų tik „reikia, privalai“, bet ir „man čia gera“. Labai džiaugiuosi, kad atėjusi dirbti čia, radau taip pat mąstančių mokytojų kolektyvą. Čia dirbantys

mokytojai ir administracija visada pasiruošę ištieti pagalbos ranką tiek kolegai, tiek mokiniui. Tai nuostabina ir džiugina, nes siekiant gerų rezultatų labai svarbus visos bendruomenės vienodas tikslas.

Matematikas Martynas Zaveckas.

Esu Martynas Zaveckas gimęs 1984 metų vasarą. Turiu dar tik tris išsilavinimus: informatikos bakalaurs, taikomosios matematikos magistras ir dar šiaip pedagogas. Kadangi manęs daug kas klausia, kodėl aš dirbu mokytoju, tai atsakau, kad man tai patinka, nors niekada neplanavau to daryti. Nuo mažų dienų intensyviai sportuoju – žaidžiu krepšinį, netgi, kai buvau jaunas, gražus ir perspektyvus, teko ragauti profesionalo duonos. Dabar žaidžiu tik kaip mėgėjas. Taip pat domiuosi šachmatais bei astronomija. Mėgstu tekantį vandenį, žvaigždes, turbūt todėl patinka žvejoti (ne dėl laimio). Gyvenime siekiu harmonijos tarp visų gyvenimą sudarančių sričių. Todėl ir atėjau dirbti į LSMU mokyklą.

NAUJI MOKYTOJAI – NAUJI UŽSIĖMIMAI BŪRELIUOSE

Šokį pamilau dar vaikystėje. Gal todėl ir pasirinkau šokių mokytojos profesiją. Šį darbą dirbu 18 metų. Kadangi daug metų šokau Tautinių šokių kolektyve, todėl labai norėčiau, kad šioje mokykloje man pavyktų suburti kolektyvą, kuris garbingai atstovautų ne tik LSMU mokyklai, bet ir mūsų šaliai.

Eglė Glinskienė, choreografijos mokytoja

Esu Gerda Juronaitė 23 metų. Nuo mažų dienų svajoju, kad savo gyvenimą leisiu aktyviu šokio ir muzikos ritmu ant salės parketų. Tad vaikystės svajonėms išpildyti baigiau bakaluro studijas LSU sporto universitete kūno kultūrai ir šokį ir tęsiu kūno kultūros magistro studijas. Džiaugiuosi pakliuvusi į LSMU mokyklos rankas ir stengiuosi patenkinti visų mokinių lūkesčius šokių pamokose. Šokis – neatsiejama mano gyvenimo dalis, 14 metų praleidau šokių aikštelėse išbandydama įvairius šokių stilius: pramoginius ir sportinius, moderno jazz, gatvės šokius. Nėra nieko geriau už patiriamą judėjimo džiaugsmą, tad dabar džiaugiuosi ir džiuginu

kitus Zumbos ritmu, esu sertifikuota Zumba Fitness trenerė. Zumba fitness – naujos galimybės realizuoti save skambant nuotaikingai Lotynų Amerikos muzikai. Tai tarytum vakarėlis, kurio metu atsikratome streso, efektyviai geriname fizinę išvaizdą bei savijautą, o paprastas ir žaismingas judėjimas grojant muzikai pakelia visų nuotaiką ir suteikia teigiamų emocijų. Prisijunk, jei nori užsikrėsti Zumba fitness plintančiu virusu LSMU mokykloje.

Gerda Juronaitė, choreografijos mokytoja

Mes, muzikos mokytojai Giedrė ir Dainius Druskiai, LSMU mokykloje dirbame pirmus metus, tačiau neslepame ambicijų mokinius išmokyti gyventi su daina, su muzika. Muzika, daina mus lydi visą gyvenimą. Be jos mums būtų nyku ir neįdomu gyventi. Mūsų tautos genijus M. K. Čiurlionis rašė: „Muzika – tai Dievo pasiuntinys, atsiųstas judinti švelniausias ir geriausias mūsų sielos stygas, raminti širdis, suvargusias gyvenimo rūpesčių, guiti iš jų melus, nedorybes, pavydus, neapykantas.“ Tad

mes, muzikos mokytojai Giedrė ir Dainius, labai norime, kad kuo daugiau mūsų šaunių mokinių prisiliestų prie dainos, muzikos. Mielas moksleivi, jei turi slaptą svajonę išmokti dainuoti, tai neslėpk jos ir ateik pas mus – susirasi draugų bendraminčių, išmoksi įvairių dainų, gal ir kitus mokysi. Kviečiame mūsų jaunuosius dainininkus dainuoti 5–8 klasių chore, vyresnius moksleivius mišriame jaunimo chore.

Dainius ir Giedrė Druskiai

Esu dailės ir technologijų mokytoja. Niekaip neapsisprendžiu, kuria – dailės ar technologijų – man labiau patinka būti. O jeigu rimtai – mėgstu dėstyti abu dalykus. Taigi, dėstau dailę 9–12 klasėms, o technologijas 5, 6, 8 klasėms. Mokiniai, kuriems įdomu daugiau sužinoti apie įvairias dailės šakas, lanko dailės ir dizaino būrelį. Taip pat esu 5b klasės auklėtoja. Dabar truputį apie save. Laisvalaikiu labai mėgstu keliauti. Tikiuosi, su savo auklėtiniais aplankysime daug naujų, įdomių vietų. Taip pat labai myliu naminius gyvūnus. Labiausiai šunis. Neįsivaizduoju, kaip galima išmesti savo augintinį į gatvę. Negaliu abejingai praeiti pro beglobį gyvūną. Yra tekę keletą gelbėti. Atvykusi į šią mokyklą pirmiausia tikėjau rasti žingeidžius, aktyvius, įdomius mokinius, kurie trokšta žinių, nori mokytis, kurti. Šiandien drąsiai galiu pasakyti, kad tokius mokinius šioje mokykloje aš tikrai radau.

Ilona Murašovienė

Fotografijos būrelis tikslas – atskleisti esminius fotografijos metodus ir pabrėžti, kad bet kuris techninis sprendimas kartu yra ir

kūrybinis. Mokiniai mokomi savarankiškai fotografuoti ir kokybiškai spausdinti nuotraukas. Didelis dėmesys skiriamas kūrybinėms – praktinėms užduotims ir jų analizei. Tam, kad galėtų atsiskleisti mokinių kūrybiniai sugebėjimai, siekiama išsamiau nagrinėti fotokompozicijos pagrindus, įvairius fotografijos žanrus.

Fotografija – vienas iš mano hobijų. Fotografuoju jau daugiau nei dešimtmetis savo malonumui. Mano kolekcijoje galima rasti peizažų, vaikų portretų, netikėtų natūralių objektų. Manau, kad LSMU mokykloje atsiras norinčių pasaulį parodyti per savo objektyvą.

Jolita Grabliauskaitė, dailės mokytoja

ROBOTIKA – MĖGSTAMAS BŪRELIS MOKYKLOJE

LSMU mokykloje gyvenimas verda ir po pamokų. Mokiniai lavina savo kūną ir protą įvairiose veiklose: tautiniai ir sporto šokiai, dainavimas, krepšinis, piešimo, džiū-džitsu, gitaros, robotikos būreliuose. Robotikos būrelis labiausiai mėgstamas mažiausių moksleivių.

Šiame būrelyje moksleiviai dirba grupelėmis, suranda naujų draugų, analizuoja gyvenimiškas problemas, ieško sprendimų būdų, konstruoja ir programuoja „Lego“ robotukus, dalyvauja regioninėse ir finalinėse šalies FLL varžybose.

Kęstutis Budrevičius

LINKSMA MOKYTOJŲ DIENOS ŠVENTĖ KVIETĖ SKRISTI, KILTİ, AUGTI

Prof. habil. dr. Vilijus Grabauskas mokytoju Šimonui Šabanovui įteikia LSMU rektoriaus prof. Remigijaus Žaliūno padėką „Už mokinių tyriminių gebėjimų plėtojimą“.

Jaunųjų mokslininkų būrelis skirtas mokiniams, kurie nori formuoti savo kaip mokslininko kompetencijas atliekant tiriamuosius darbus ir pasirodant studijoms universitete. Tai jiems suteiks galimybę domėtis, tirti, aprašyti sociumą, supančią aplinką bei jų sąveiką. Jie gebės atlikti tiriamuosius projektus, kuriuos pristatys įvairiose konferencijose, konkursuose, kuriuose dalinsis ir perims jaunųjų mokslininkų patirtį. Smagu, kad praėjusiais metais mūsų mokiniai jau dalyvavo Europos Sąjungos jaunųjų mokslininkų konkurso nacionaliniame etape ir pasiekė puikių rezultatų – laimėjo ŠMM ministro pagyrimo raštus.

Šimonas Šabanovas